

Vlaams
Parlement

stuk **1149** (2010-2011) – Nr. 2
ingediend op 23 juni 2011 (2010-2011)

Voorstel van decreet

van de heren Tom Dehaene en Bart Van Malderen,
de dames Lies Jans, Cindy Franssen en Helga Stevens,
de heer John Crombez en mevrouw Vera Jans

houdende wijziging van het decreet
van 23 februari 1994
inzake de infrastructuur voor
persoonsgebonden aangelegenheden

Hoorzitting

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn,
Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid
uitgebracht door mevrouw Katrien Schryvers
en de heer Felix Strackx

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Tom Dehaene.

Vaste leden:

de heer Tom Dehaene, de dames Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack;
de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Vera Van der Borght;
de heer John Crombez, mevrouw Else De Wachter;
de dames Lies Jans, Helga Stevens;
mevrouw Ulla Werbrouck;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Griet Coppé, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
de dames Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de dames Gwenny De Vroe, Lydia Peeters;
mevrouw Mia De Vits, de heer Bart Van Malderen;
de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Goedele Vermeiren;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

1149 (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van decreet

Op dinsdag 21 juni 2011 hield de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebelief een hoorzitting over het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Gehoord werd de heer Guido Van Oevelen, voorzitter van Zorgnet Vlaanderen. De delegatie van Zorgnet Vlaanderen bestond voorts uit dr. Daniel Devos, sectorcoördinator algemene ziekenhuizen.

1. Inleiding

De heer *Tom Dehaene*, commissievoorzitter, zegt inleidend dat het Pluralistisch Platform Gehandicaptenzorg zich verontschuldigt voor deze hoorzitting. ICURO (koepel van Vlaamse ziekenhuizen met publieke partners) laat weten dat Zorgnet Vlaanderen een gemeenschappelijk standpunt zal brengen.

2. Uiteenzetting door de heer Guido Van Oevelen, voorzitter van Zorgnet Vlaanderen

De infrastructuur van de Vlaamse ziekenhuizen heeft nood aan belangrijke vernieuwings- en investeringsprojecten. Het investeringsritme is de voorbije jaren vertraagd, onder meer als gevolg van het nieuwe VIPA-besluit. Daarnaast is er de snelle evolutie van techniek en technologie in de gezondheidszorg. Als een ziekenhuis de kwaliteit van zijn zorg wil waarborgen, moet het rekening houden met alle recente ontwikkelingen. Voorts is er de fusiebeweging die de sector sedert een vijftiental jaar kenmerkt. Per regio zijn – op initiatief en suggestie van de Vlaamse en de federale overheid – vaak twee tot vijf ziekenhuizen gefuseerd. Omdat kleine ziekenhuizen niet langer in staat zijn individueel het vereiste kwaliteitsniveau en niveau van technische uitrusting te halen, is dit een goede beweging. Daartegenover staat dat de meerwaarde als gevolg van een fusie pas effectief wordt als de verschillende ziekenhuizen op één site gehuisvest zijn. Zo lang de gefuseerde partners afzonderlijk gehuisvest blijven, is de inrichtende macht verplicht in elke site te investeren om ze op niveau te houden. Het dient gezegd dat iedereen beseft dat dit investeringen van beperkte duur zijn, in afwachting van de huisvesting op één gemeenschappelijke site. Bovendien krijgt een gefuseerd ziekenhuis ongeacht het aantal sites, van de federale overheid slechts de basisfinanciering voor één ziekenhuis. In Mechelen worden drie sites opengehouden. Verhuizen naar één site zou tot een recurrente performantiewinst van 5,5 tot 6 miljoen euro leiden.

Door de beperkte budgettaire middelen kan het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, VIPA, onmogelijk alle projecten tegelijk financieren. Projecten faseren is noodzakelijk. In de ziekenhuissector zijn er twee soorten projecten: enerzijds verbouwings-, verbeterings- en uitbreidingsprojecten, en anderzijds een achttal projecten voor de bouw van nieuwe ziekenhuizen. Tegelijk dient er gewezen te worden op de belangrijke economische meerwaarde die deze projecten vertegenwoordigen. Ze zijn een belangrijke bron van werkgelegenheid.

De ziekenhuissector streeft snelle performantiewinst na. Precies omdat niet alle projecten tegelijk kunnen worden opgestart, vraagt de ziekenhuissector een vorm van prefinanciering naar het voorbeeld van de sector van de ouderenzorg. Zorgnet Vlaanderen is daarom opgezet met dit voorstel van decreet.

Nogal wat initiatiefnemers hebben met het oog op voorfinanciering contact opgenomen met de financiële sector. Voor relatief kleine projecten, waarvoor de instelling zelf voldoende middelen heeft of waarvoor gemakkelijk een krediet kan worden opgenomen, is dit voorstel van decreet een goede oplossing. Als dit voorstel van decreet wordt goedgekeurd, zullen nogal wat projecten van start kunnen gaan.

Dit voorstel van decreet biedt evenwel geen oplossing voor nieuwbouwprojecten van gefuseerde ziekenhuizen. De bouw van een nieuwe ziekenhuiscampus kan tot 300 miljoen euro kosten. Het voorstel van decreet bepaalt dat prefinanciering enkel mogelijk is als de initiatiefnemer zelf kan financieren. Het spreekt voor zich dat initiatiefnemers doorgaans niet over 300 miljoen euro beschikken als waarborg voor de realisatie van het project. De aanpak van de financiële sector is de voorbije jaren veranderd. Dergelijke kredietvraag zal gespreid worden over meerdere bankinstellingen. Daarenboven zullen meerdere bankinstellingen samen zich enkel engageren als de initiatiefnemer over de garantie beschikt dat de Vlaamse overheid zijn project zal subsidiëren, wat evenwel niet het geval is.

Een initiatiefnemer, die als gevolg van de spreiding van de investeringen door de Vlaamse Regering bijvoorbeeld pas in aanmerking komt voor VIPA-subsidies in 2013, zou op voorhand van de Vlaamse overheid de garantie moeten krijgen dat zijn project in 2013 zal worden gerealiseerd. Met dergelijk engagement is de financiële sector bereid krediet te verstrekken. Maar gezien de geldende begrotingsorthodoxie kan de Vlaamse Regering zich niet engageren voor uitgaven die verder reiken dan de periode waarvoor een begroting is goedgekeurd. Initiatiefnemers met een goed project wachten en hopen dat hun project op de indicatieve datum gerealiseerd wordt. Voorfinanciering zoals voorgesteld in dit voorstel van decreet biedt hun geen oplossing. Zorgnet Vlaanderen hoopt dat de Vlaamse Regering ooit bevoegd zal zijn om een meerjarenbegroting op te maken zodat ze bij aanvang van de regeerperiode engagementen kan aangaan voor de volledige periode.

Dit voorstel van decreet biedt een goede oplossing voor een hele reeks vernieuwingsprojecten. Het biedt jammer genoeg geen oplossing voor de bouw van nieuwe ziekenhuisprojecten. Een aantal van die projecten wacht al meer dan tien jaar op realisatie. Daardoor moet men soms al meer dan tien jaar investeren om alle verschillende sites op peil te houden. De fusieziekenhuizen kijken met belangstelling uit naar de creativiteit van het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering.

3. Vragen van de leden

De heer *Peter Gysbrechts* kan begrip opbrengen voor het probleem waarmee de fusieziekenhuizen kampen. De financiering van grote projecten is voor de banksector evenmin evident. De oorzaak van het aangehaalde probleem is de budgettaire orthodoxie. Het voorstel van decreet probeert een oplossing te bieden, maar slaagt daar niet in. De spreker zegt dat zijn fractie – zonder daarin het voortouw te willen nemen – bereid is constructief na te denken over een oplossing.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat over dit voorstel van decreet overleg is gepleegd met de sector. Het was de intentie een oplossing te bieden voor alle soorten van projecten, maar er blijkt nog een probleem te bestaan voor de grote projecten. De spreker kan begrip opbrengen voor de budgettaire orthodoxie die zowel overheid als banken hanteren.

Indien dit voorstel van decreet in zijn huidige vorm wordt goedgekeurd, kunnen de kleinere projecten van start gaan met voorfinanciering. Op die manier kan de noodzakelijke investeringsgolf alvast worden ingezet. De overheid is bereid daarvoor de nodige middelen vrij te maken. Het zomerreces biedt de gelegenheid om na te denken over een manier om de financiële sector ervan te overtuigen dat het de intentie is van de overheid om de nodige middelen vrij te maken voor de grote projecten. De potentiële efficiëntiewinst die geboekt kan worden door fusieziekenhuizen op één campus te centraliseren, noemt de spreker gigantisch.

Mevrouw *Marijke Dillen* is er voorstander van om de stemming uit te stellen tot er een oplossing is voor de grote projecten.

De heer *Bart Van Malderen* is het daar niet mee eens. De verdere behandeling uitstellen, betekent dat projecten die wel gerealiseerd kunnen worden dankzij voorfinanciering eveneens worden uitgesteld. Er is een engagement om naar een oplossing te zoeken binnen de geldende budgettaire orthodoxie.

Mevrouw *Lies Jans* leidt uit de uiteenzetting van de heer Van Oevelen af dat kleine projecten gediend zijn met dit voorstel van decreet. Ze stelt voor de verdere behandeling ervan voort te zetten.

De heer *Guido Van Oevelen* zou het betreuren mocht een oplossing voor de grote projecten naar de Griekse kalenden worden verwezen. Tegelijk pleit hij ervoor het voorstel van decreet verder te behandelen in het belang van projecten waarmee er geen problemen zijn.

Katrien SCHRYVERS
Felix STRACKX,
verslaggevers

Tom DEHAENE,
voorzitter